

**Угода про заснування Генеральної комісії з рибальства у
Середземномор'ї**

**З поправками, внесеними Генеральною радою з рибальства у
Середземномор'ї на її першій спеціальній сесії (травень 1963 року),
на її 30-й сесії (липень 1976 року), на її 22-й сесії (жовтень 1997 року)
та Генеральною комісією з рибальства у Середземномор'ї на її 38-й
сесії (травень 2014 року), а також затвердженими Конференцією
ФАО на її 12-й сесії (грудень 1963 року) і Радою ФАО на її 70-й
(грудень 1976 року), 113-й (листопад 1997 року), 150-й (грудень 2014
року) сесіях**

ПРЕАМБУЛА:

Договірні сторони,

*відповідно до міжнародного права, відображеного у відповідних положеннях
Конвенції Організації Об'єднаних Націй з морського права від 10 грудня
1982 року,*

*відповідно до Угоди про виконання положень Конвенції Організації
Об'єднаних Націй з морського права від 10 грудня 1982 року, які стосуються
збереження транскордонних рибних запасів та запасів далеко мігруючих риб
і управління ними від 4 грудня 1995 року, Угоди про сприяння дотриманню
рибальськими суднами у відкритому морі міжнародних заходів зі
збереження та управління від 24 листопада 1993 року, а також інших
відповідних міжнародних документів, що стосуються збереження та
управління живими морськими ресурсами,*

** Це оновлена засвідчена копія Угоди про заснування Генеральної комісії з рибальства
в Середземномор'ї, видана Депозитарієм у березні 2021 року у зв'язку з вимушеним
упущенням відповідно до статті 23.2, текст якої не був змінений останньою
поправкою.*

беручи до уваги Кодекс ведення відповідального рибальства, прийнятий Конференцією Продовольчої і сільськогосподарської організації на її двадцять восьмій сесії 31 жовтня 1995 року, та пов'язані документи, прийняті Конференцією Продовольчої і сільськогосподарської організації,

з огляду на взаємну зацікавленість у розвитку і належному використанні живих морських ресурсів у Середземному і Чорному морях (далі - «зона застосування»),

визнаючи особливості різних субрегіонів зони застосування,

прагнучи забезпечити довгострокове збереження та стале використання живих морських ресурсів і морських екосистем в зоні застосування,

визнаючи економічні, соціальні та харчові вигоди, що випливають зі сталого використання живих морських ресурсів в зоні застосування,

визнаючи також, що згідно з міжнародним правом держави повинні співпрацювати у сфері збереження і управління живими морськими ресурсами та захисту їхніх екосистем,

підтверджуючи, що відповідальна аквакультура знижує навантаження на живі морські ресурси і відіграє важливу роль у заохоченні та більш ефективному використанні живих водних ресурсів, включаючи продовольчу безпеку,

усвідомлюючи необхідність уникати негативного впливу на морське середовище, зберігати біологічне різноманіття і мінімізувати ризик довгострокових або незворотних наслідків використання та експлуатації живих морських ресурсів,

пам'ятаючи про те, що ефективне збереження і управління повинні ґрунтуватись на найкращій доступній науковій інформації і застосуванні застережного підходу,

усвідомлюючи важливість прибережних рибальських спільнот і необхідність залучення рибалок, відповідних професійних організацій та організацій громадянського суспільства до процесів прийняття рішень,

прагнучи до ефективної співпраці і вжиття заходів для запобігання, стримування та ліквідації незаконного, непідзвітнього і нерегульованого рибальства,

визнаючи особливі потреби держав, що розвиваються, у допомозі для ефективної участі у збереженні, управлінні і вирощуванні живих морських ресурсів,

переконані в тому, що збереження і стале використання живих морських ресурсів в зоні застосування та захист морських екосистем, в яких ці ресурси перебувають, відіграє важливу роль в контексті блакитного зростання і сталого розвитку,

визнаючи необхідність заснування для цих цілей Генеральної комісії з рибальства у Середземномор'ї (аббревіатурою якої є «ГКРС») в рамках Продовольчої і сільськогосподарської Організації ООН відповідно до статті XIV її Статуту,

домовились про таке:

Стаття 1: Використання термінів

Для цілей цієї Угоди:

- a) «Конвенція 1982 року» означає Конвенцію Організації Об'єднаних Націй з морського права від 10 грудня 1982 року;
- b) «Угода 1995 року» означає Угоду про виконання положень Конвенції Організації Об'єднаних Націй з морського права від 10 грудня 1982 року, які стосуються збереження транскордонних рибних запасів та запасів далеко мігруючих риб і управління ними від 4 грудня 1995 року;
- c) «аквакультура» означає вирощування водних живих ресурсів;
- d) «Договірна сторона» означає будь-яку державу і організацію регіональної економічної інтеграції, яка входить до складу Комісії відповідно до статті 4;
- e) «Недоговірна сторона, що співпрацює» означає члена або асоційованого члена Організації і такі держави - не члени, які є членами Організації Об'єднаних Націй або будь-якої з її спеціалізованих установ, офіційно не пов'язаних з Комісією як Договірна сторона, що дотримується заходів, зазначених у статті 8 (b);
- f) «промисел» означає пошук, принаджування, виявлення, вилов, вилучення або збір живих морських ресурсів або будь-яку діяльність, у результаті якої обґрунтовано очікувати принаджування, виявлення, вилов, вилучення або збір живих морських ресурсів;

- g) «промислова потужність» означає максимальну кількість риби, яку можна виловити на промислі або однією промисловою одиницею (наприклад, рибалка, спільнота, судно або флот) за період часу (наприклад, сезон, рік), з огляду на біомасу та вікову структуру рибного запасу і сучасний стан технології, за відсутності будь-яких регульованих обмежень на вилов і в разі повного використання наявних засобів;
- h) «промислове зусилля» означає кількість знарядь лову певного типу, використовуваних на промислових ділянках за певну одиницю часу (наприклад, годин тралення в день, кількості гачків, встановлених на день, або кількості заметів закидним неводом в день); при використанні двох або більше видів знарядь вилову відповідні промислові зусилля перед додаванням необхідно скорегувати до певного стандартного типу;
- i) «пов'язана з промислом діяльність» означає будь-яку операцію з підтримки або підготовки до рибальської діяльності, включаючи вивантаження, пакування, переробку, перевантаження або транспортування риби, а також забезпечення персоналом, паливом, знаряддям лову та іншими матеріалами;
- j) «незаконне, непідзвітне і нерегульоване рибальство» належить до діяльності, викладеної в пункті 3 Міжнародного плану дій ФАО 2001 року з попередження, стримування і ліквідації незаконного, непідзвітного і нерегульованого рибальства;
- k) «максимальний сталий вилов» означає найвищий теоретичний збалансований вилов, який можна безперервно видобувати (в середньому) із запасу при існуючих (середніх) екологічних умовах, не впливаючи на процес розмноження;
- l) «транскордонні запаси» означають запаси, які існують як у виключних економічних зонах, так і в районах за межами і прилеглих до виключних економічних зон; і
- m) «судно» означає будь-яке судно, корабель іншого типу або човен, який використовується, обладнаний для використання або призначений для використання під час промислу чи у пов'язаних з промислом видах діяльності.

Стаття 2: Мета

1. Договірні сторони цим створюють у рамках Статуту Продовольчої та сільськогосподарської організації Об'єднаних Націй (далі -

«Організація») Комісію, іменовану Генеральною комісією з рибальства у Середземномор'ї (далі - «Комісія») з метою здійснення функцій і виконання обов'язків, викладених в цій Угоді.

2. Мета Угоди полягає в забезпеченні збереження і сталого використання на біологічному, соціальному, економічному та екологічному рівнях живих морських ресурсів, а також сталому розвитку аквакультури в зоні застосування.
3. Штаб-квартира Комісії має знаходитись у м. Рим, Італія.

Стаття 3: Зона застосування

1. Географічна зона застосування цієї Угоди охоплює всі морські води Середземного і Чорного морів.
2. Ніщо в цій Угоді, жодна дія або діяльність, здійснена відповідно до цієї Угоди, не має слугувати визнанням претензій або позицій будь-якої Договірної сторони стосовно правового статусу та протяжності вод і зон будь-якої такої Договірної сторони.

Стаття 4: Членство

1. Членство в Комісії має бути відкритим для членів та асоційованих членів Організації, а також тих держав не членів, які є членами Організації Об'єднаних Націй або будь-якої з її спеціалізованих установ,

а) які є:

- i) прибережними державами або асоційованими членами, які повністю або частково знаходяться в зоні застосування;
- ii) державами або асоційованими членами, чиї судна залучені до промислу або мають намір вести промисел в зоні застосування щодо запасів, які підпадають під дію цієї Угоди; або
- iii) організаціями регіональної економічної інтеграції, членом яких є будь-яка держава, згадана в підпункті (i) або (ii) вище, і яким така держава передала повноваження з питань, що входять до сфери дії цієї Угоди;

б) і які приймають цю Угоду відповідно до положень статті 23 нижче.

2. Для цілей цієї Угоди термін «чиї судна» стосовно організації регіональної економічної інтеграції, що є Договірною стороною, означає судна

держави-члена такої організації регіональної економічної інтеграції, що є Договірною стороною.

Стаття 5: Загальні принципи

Реалізуючи мету цієї Угоди, Комісія повинна:

- a) схвалювати рекомендації щодо заходів зі збереження та управління, спрямованих на забезпечення довгострокової сталості промислової діяльності з метою збереження морських живих ресурсів, економічної і соціальної рентабельності рибальства і аквакультури; схвалюючи такі рекомендації Комісія має приділяти особливу увагу заходам із запобігання перелову риби і мінімізації викидів. Комісія також повинна приділяти особливу увагу потенційному впливу на дрібне рибальство і місцеві громади;
- b) розробляти згідно зі статтею 8 (b) відповідні заходи, що ґрунтуються на найкращих наявних наукових рекомендаціях з урахуванням відповідних екологічних, економічних і соціальних факторів;
- c) застосовувати застережний підхід відповідно до Угоди 1995 року і Кодексу ведення відповідального рибальства;
- d) розглядати аквакультуру, включаючи екстенсивну, як один із засобів сприяння диверсифікації джерел доходу та раціону харчування і, таким чином, забезпечує відповідальне використання живих морських ресурсів, збереження генетичного різноманіття та мінімізацію негативних наслідків для навколишнього середовища і місцевих громад;
- e) у міру необхідності заохочувати використання субрегіонального підходу до питань управління рибальством і розвитком аквакультури задля кращого врахування особливостей Середземного і Чорного морів;
- f) вживати відповідних заходів для забезпечення дотримання своїх рекомендацій щодо стримування і викорінення незаконного, непідзвітнього і нерегульованого рибальства;
- g) сприяти прозорості процесів прийняття своїх рішень та інших видів діяльності; і
- h) здійснювати таку іншу відповідну діяльність, яка може знадобитись Комісії для досягнення її принципів, визначених вище.

Стаття 6: Комісія

1. Кожна Договірна сторона може бути представлена на сесіях Комісії одним делегатом, якого може супроводжувати заступник, а також експерти і радники. Участь в нарадах Комісії заступників, експертів і радників не дає їм права голосу, за винятком випадків, коли заступник заміщує делегата на час його відсутності.
2. З урахуванням пункту 3 кожна Договірна сторона має один голос. Рішення Комісії приймаються більшістю голосів, якщо інше не передбачено цією Угодою. Більшість від загальної кількості членів Комісії становить кворум.
3. Організація регіональної економічної інтеграції, що є Договірною стороною Комісії, має бути уповноважена на будь-якій нараді Комісії або будь-якого допоміжного органу Комісії голосувати у кількості голосів, яка дорівнює кількості її держав-членів, що мають право голосу на цій нараді.
4. Організація регіональної економічної інтеграції, що є Договірною стороною Комісії, здійснює свої права, пов'язані з членством, на альтернативній основі зі своїми державами-членами, які є Договірними сторонами Комісії, у сфері своєї відповідної компетенції. Коли організація регіональної економічної інтеграції, що є Договірною стороною Комісії, використовує своє право голосу, її держави-члени не використовують своє і навпаки.
5. Будь-яка Договірна сторона Комісії може звернутися із запитом до організації регіональної економічної інтеграції, що є Договірною стороною Комісії, або її держав-членів, які є Договірними сторонами Комісії, надати інформацію про те, кому з-поміж організації регіональної економічної інтеграції, яка є Договірною стороною, і її держав-членів, належить компетенція щодо будь-якого конкретного питання. Організація регіональної економічної інтеграції або відповідні держави-члени надають цю інформацію за таким запитом.
6. Перед будь-яким засіданням Комісії або допоміжного органу Комісії організація регіональної економічної інтеграції, що є Договірною стороною Комісії, або її держави-члени, які є Договірними сторонами Комісії, повинні вказувати, кому з-поміж організації регіональної економічної інтеграції та її держав-членів, належить компетенція щодо будь-якого конкретного питання, яке розглядається на цьому засіданні, а

також кому з-поміж організації регіональної економічної інтеграції та її держав-членів належить право голосу щодо кожного конкретного пункту порядку денного. Жодне положення цього пункту не має перешкоджати організації регіональної економічної інтеграції, що є Договірною стороною Комісії, або її державам-членам, що є Договірними сторонами Комісії, виступити зі спільною заявою для цілей цього пункту, заява залишається чинною стосовно розгляду питань і пунктів порядку денного на всіх наступних засіданнях з урахуванням таких винятків або змін, про які може бути оголошено перед початком кожної окремої наради.

7. У тих випадках, коли пункт порядку денного стосується як питань, щодо яких компетенція була передана організації регіональної економічної інтеграції, так і питань, які належать до компетенції її держав-членів, в його обговоренні можуть брати участь як організація регіональної економічної інтеграції, так і її держави-члени. У таких випадках при прийнятті рішень на засіданні приймаються до уваги тільки виступи Договірної сторони, що має право голосу.
8. При визначенні кворуму на будь-якому засіданні Комісії делегація організації регіональної економічної інтеграції, що є Договірною стороною Комісії, враховується у тому випадку, якщо вона має право голосу на засіданні, щодо якого визначається кворум.
9. Під час визначення періодичності, тривалості та розкладу сесій та інших засідань і заходів, що проводяться під егідою Комісії, використовується принцип ефективних витрат.

Стаття 7: Бюро

Комісія має обирати Голову і двох заступників Голови більшістю у дві третини голосів. Вони втрьох становлять Бюро Комісії, яке діє в межах повноважень, визначених у Правилах процедури.

Стаття 8: Функції Комісії

Відповідно до своїх цілей і загальних принципів Комісія має виконувати такі функції:

- a) регулярний аналіз і оцінка стану живих морських ресурсів;
- b) розробка і рекомендації, відповідно до положень статті 13, належних заходів, що включають:

- i) збереження та раціональне використання живих морських ресурсів, виявлених у зоні застосування;
 - ii) мінімізацію впливу промислової діяльності на живі морські ресурси та їхні екосистеми;
 - iii) прийняття багаторічних планів управління, які застосовуються в сукупності відповідних субрегіонів на основі екосистемного підходу до промислу, з метою гарантування підтримки запасів вище рівнів, які можуть виробляти максимальний сталий вилов та відповідають заходам, вже запровадженим на національному рівні;
 - iv) створення районів, закритих для промислу, з метою захисту вразливих морських екосистем, включаючи, але не обмежуючись, місцями нагулу молоді і нерестовищами, на додаток або доповнення до аналогічних заходів, які вже можуть бути включені до планів управління;
 - v) забезпечення, за можливості із допомогою електронних засобів, збору, подання, перевірки, зберігання і поширення даних та інформації відповідно до політик і вимог щодо конфіденційності відповідних даних;
 - vi) вжиття заходів щодо запобігання, стримування та ліквідації незаконного, непідзвітного і нерегульованого рибальства, включаючи механізми для ефективного моніторингу, контролю та спостереження;
 - vii) вирішення ситуацій недотримання, в тому числі за допомогою відповідної системи заходів. Комісія повинна визначити цю систему заходів і способи їх застосування у своїх Правилах процедури;
- c) сприяння сталому розвитку аквакультури;
 - d) регулярний перегляд соціально-економічних аспектів рибної промисловості, в тому числі шляхом отримання та оцінки економічних та інших даних та інформації, що стосуються роботи Комісії;
 - e) сприяння розвитку інституційного потенціалу та людських ресурсів, зокрема через освіту, тренінги та професійну діяльність у сферах компетенції Комісії;
 - f) поліпшення комунікації та консультацій з громадянським суспільством, залученим до аквакультури та промислу;
 - g) заохочення, надання рекомендацій, координація та проведення наукової діяльності, а також діяльності, спрямованої на розвиток, включаючи

спільні проекти в галузі рибного господарства та захисту живих морських ресурсів;

- h) прийняття та внесення поправок більшістю у дві третини її членів до Правил процедури та Фінансових правил, а також інших внутрішніх адміністративних положень, які можуть бути необхідними для виконання її функцій;
- i) затвердження бюджету та програми роботи й виконання будь-яких інших функцій, які можуть бути необхідними для досягнення мети цієї Угоди.

Стаття 9: Допоміжні органи Комісії

1. Комісія в разі потреби може створювати тимчасові, спеціальні або постійні допоміжні органи для вивчення та подання звітів з питань, що стосуються цілей Комісії, а також робочі групи для вивчення і внесення рекомендацій з конкретних технічних проблем. Повноваження створених допоміжних органів повинні бути викладені в Правилах процедури з урахуванням необхідності субрегіонального підходу. Комісія може також створювати особливий механізм для Чорноморського регіону, який прагнути забезпечити повну участь всіх прибережних держав у прийнятті рішень, пов'язаних з управлінням рибальством, відповідно до їхнього статусу в Комісії.
2. Допоміжні органи та робочі групи, зазначені вище в пункті 1, скликаються Головою Комісії в місцях і в строки, що визначаються Головою за погодженням з Генеральним директором Організації в установленому порядку.
3. Створення Комісією допоміжних органів і робочих груп, згаданих вище в пункті 1, проводиться з урахуванням наявності необхідних коштів, і до прийняття будь-якого рішення, пов'язаного з витратами, Комісія повинна отримати від Виконавчого секретаря доповідь про адміністративні та фінансові наслідки такого рішення.
4. Кожна Договірна сторона має право призначити одного представника в будь-якому допоміжному органі та робочій групі, якого на сесіях можуть супроводжувати заступники, експерти і радники.
5. Договірні сторони надають необхідну інформацію, пов'язану з функціонуванням кожного допоміжного органу і робочої групи, таким чином, щоб надати їм можливість виконувати їхні обов'язки.

Стаття 10: Секретаріат

1. Секретаріат має складатися з Виконавчого секретаря і персоналу, який працює в складі Комісії. Виконавчий секретар і персонал Секретаріату призначаються і координуються відповідно до положень, умов і процедур, викладених в Адміністративному керівництві, Положеннях про персонал і Правилах про персонал Організації, які в цілому застосовуються до інших співробітників Організації.
2. Виконавчий секретар Комісії призначається Генеральним директором за узгодженням Комісії або, в разі призначення між черговими сесіями Комісії, за узгодженням Договірних сторін.
3. Виконавчий секретар відповідає за контроль за здійсненням політики та діяльності Комісії і звітує перед Комісією відповідно до умов, викладених в Правилах процедури. Виконавчий секретар, за необхідності, також виконує функції Виконавчого секретаря інших допоміжних органів, створених Комісією.

Стаття 11: Фінансові механізми

1. На кожній черговій сесії Комісія приймає свій автономний бюджет на три роки, який може переглядатись щорічно на черговій сесії. Бюджет затверджується Комісією на основі консенсусу Договірних сторін, однак якщо, незважаючи на всі вжиті зусилля, не вдається його досягнути протягом цієї сесії, питання виноситься на голосування, і бюджет приймається більшістю у дві третини голосів Договірних сторін.
2. Кожна Договірна сторона зобов'язується щорічно вносити свою частку до автономного бюджету на основі шкали внесків, яка визначається відповідно до схеми, яку Комісія приймає або змінює на основі консенсусу. Схема повинна бути викладена у Фінансових правилах.
3. Будь-яка держава, яка не є членом Організації, що стає Договірною стороною, зобов'язана зробити такий внесок для покриття Організацією витрат у зв'язку з діяльністю Комісії, розмір якого має право визначити Комісія.
4. Внески підлягають сплаті у вільно конвертованих валютах, якщо тільки Комісія за погодженням з Генеральним директором Організації не прийме іншого рішення.

5. З метою виконання будь-якої зі своїх функцій Комісія також може приймати пожертвування та інші форми допомоги від організацій, приватних осіб та з інших джерел. Також Комісія може приймати добровільні внески в цілому або у зв'язку з реалізацією конкретних проектів або заходів, які повинні виконуватись Секретаріатом. Добровільні внески, пожертвування та інші види отриманої допомоги направляються до Цільового фонду, який формується та управляється Організацією відповідно до Фінансових правил та Правил Організації.
6. Договірна Сторона, що має заборгованість зі сплати грошових внесків Комісії, позбавляється права голосу в Комісії, якщо сума такої заборгованості дорівнює або перевищує суму належних внесків, що мали бути сплачені такою Договірною стороною за два попередні календарні роки. Проте Комісія має право дозволити такій Договірній стороні голосувати в разі, якщо її задовольнить роз'яснення, що внесок не був сплачений з причин, незалежних від Договірної сторони, однак в будь-якому випадку право голосу не може бути продовжено більш ніж на два наступних календарні роки.

Стаття 12: Витрати

1. Витрати Секретаріату, включаючи публікації та комунікацію, а також витрати Голови і заступників Голови Комісії під час виконання обов'язків від імені Комісії в період між сесіями Комісії, визначаються та сплачуються з бюджету Комісії.
2. Витрати на дослідні проекти та проекти розвитку, які реалізуються окремими Договірними сторонами самостійно, чи за рекомендацією Комісії, визначаються і сплачуються відповідними Договірними сторонами.
3. Витрати на спільні дослідні проекти або проекти розвитку, якщо не передбачено інше, визначаються і сплачуються Договірними сторонами за взаємно узгодженою формою і пропорцією.
4. Витрати експертів, запрошених для участі в засіданнях Комісії та її допоміжних органів в особистій якості, сплачуються з бюджету Комісії.
5. Витрати Комісії сплачуються з її автономного бюджету, за винятком витрат, пов'язаних з таким персоналом і засобами, які можуть бути надані Організацією. Витрати, що покриваються Організацією, визначаються і сплачуються в межах дворічного бюджету,

підготовленого Генеральним директором і затвердженого Конференцією Організації відповідно до Загальних правил і Фінансових правил та Правил Організації.

6. Витрати делегатів, їхніх заступників, експертів і радників, які беруть участь, як представники урядів, у сесіях Комісії та її допоміжних органів, а також витрати спостерігачів на сесіях покриваються відповідними урядами або організаціями. Визнаючи особливі потреби Договірних сторін - держав, що розвиваються, відповідно до статті 17 та за умови наявності коштів їхні витрати можуть покриватися бюджетом Комісії.

Стаття 13: Прийняття рішень

1. Рекомендації, зазначені в статті 8 (b), приймаються більшістю в дві третини Договірних сторін Комісії, які присутні і голосують. Виконавчий секретар передає текст таких рекомендацій кожній Договірній стороні, Недоговірній стороні, що співпрацює, і відповідній Недоговірній стороні.
2. З урахуванням положень цієї статті Договірні сторони Комісії виконують будь-які рекомендації, прийняті відповідно до статті 8 (b), починаючи з дати, встановленої Комісією, але не раніше закінчення строку для заперечення, передбаченого цією статтею.
3. Будь-яка Договірна сторона Комісії протягом 120 днів після отримання повідомлення про рекомендацію має право висловити заперечення щодо неї і в такому випадку не має бути зобов'язана виконувати таку рекомендацію. Заперечення повинно включати письмове пояснення причин, а у разі доцільності - пропозиції альтернативних заходів. У випадку висловлення заперечення протягом 120 днів будь-яка інша Договірна сторона має право також виступити із запереченням у будь-який час протягом додаткового періоду у 60 днів. Договірна сторона також має право в будь-який час відкликати своє заперечення і почати виконувати рекомендацію.
4. У разі, якщо рекомендація викликала заперечення більше однієї третини Договірних сторін Комісії, інші Договірні сторони звільняються від зобов'язання виконувати цю рекомендацію; при цьому будь-які з них або всі разом мають право домовитись між собою про її виконання.

5. Виконавчий секретар невідкладно повідомляє кожній Договірній стороні після отримання кожного заперечення або відкликання заперечення.
6. У виняткових випадках на вимогу Договірної сторони, як це визначено Виконавчим секретарем на основі консультацій з Головою, якщо невідкладні обставини вимагають від Договірних сторін прийняття рішень між сесіями Комісії, можуть використовуватись будь-які швидкі засоби комунікації, включаючи електронні засоби комунікації, для прийняття рішень тільки з процедурних і адміністративних питань Комісії, у тому числі будь-яких її допоміжних органів, за винятком питань, пов'язаних з тлумаченням і прийняттям поправок до Угоди або Правил процедури.

Стаття 14: Зобов'язання щодо виконання рішень Договірними Сторонами

1. З урахуванням положень цієї статті Договірні сторони Комісії виконують будь-які рекомендації Комісії, прийняті відповідно до статті 8 (b), починаючи з дати, встановленої Комісією, але не раніше закінчення строку для заперечення, що передбачено статтею 13.
2. Кожна Договірна Сторона має, у разі необхідності, транспонувати прийняті рекомендації до національних законів, нормативних актів чи відповідних правових документів організації регіональної економічної інтеграції. Вони щорічно звітують Комісії із зазначенням шляхів впровадження та/або транспонування рекомендацій, включаючи надання таких відповідних законодавчих документів, пов'язаних із цими рекомендаціями, які може вимагати Комісія, та інформації про моніторинг і контроль за їхнім рибальством. Комісія має використовувати цю інформацію для оцінки того, чи виконуються рекомендації однаково.
3. Кожна Договірна сторона вживає заходів та співпрацює для забезпечення виконання своїх зобов'язань як держави прапору та держави порту відповідно до міжнародних документів, стороною яких вона є, та рекомендацій, прийнятих Комісією.
4. Комісія шляхом процесу виявлення випадків недотримання звертається до Договірних сторін, які не виконують рекомендацій, прийнятих Комісією, з метою вирішення ситуацій недотримання.
5. Комісія має визначити за допомогою своїх Правил процедури відповідні заходи, які можуть прийматися Комісією, коли Договірні сторони

визнані такими, що тривалий час невикористано не дотримуються її рекомендацій.

Стаття 15: Спостерігачі

1. Відповідно до Правил Організації Комісія може запрошувати або на їхнє прохання допускати як спостерігачів регіональні чи міжнародні урядові організації та регіональні чи міжнародні або інші неурядові організації, в тому числі з приватного сектору, інтереси та цілі яких збігаються з інтересами та цілями Комісії або чия діяльність стосується роботи Комісії чи її допоміжних органів.
2. Будь-який член або асоційований член Організації, який не є Договірною стороною, шляхом надіслання відповідного запиту може бути запрошеним як спостерігач на сесії Комісії та її допоміжних органів. Він може подавати меморандум і брати участь в обговореннях без права голосу.

Стаття 16: Співробітництво з іншими організаціями та установами

1. Комісія має співпрацювати з іншими міжнародними організаціями та установами з питань, що становлять взаємний інтерес.
2. Комісія має прагнути вжити відповідних заходів для проведення консультацій, співпраці і взаємодії з іншими відповідними організаціями та установами, включаючи укладання меморандумів про взаєморозуміння та угод про партнерство.

Стаття 17: Визнання особливих потреб Договірних сторін - держав, що розвиваються

1. Комісія має повністю визнавати особливі потреби держав, що розвиваються, що є Договірними сторонами цієї Угоди, згідно з відповідними положеннями Угоди 1995 року.
2. Договірні сторони можуть співпрацювати безпосередньо або через Комісію для цілей, викладених у цій Угоді, і надавати допомогу у виявлених потребах.

Стаття 18: Недоговірні Сторони

1. Комісія через Секретаріат може запропонувати Недоговірним сторонам, чий судна здійснюють промисел у зоні застосування, з особливою увагою на прибережні держави, усесторонню співпрацю з виконання своїх рекомендацій, в тому числі стаючи Недоговірними сторонами, що співпрацюють. Комісія може прийняти на основі консенсусу своїх Договірних сторін будь-яку заяву про надання статусу Недоговірної сторони, що співпрацює, однак за умови, що якщо після того, як будуть докладені всі зусилля, не буде досягнуто консенсусу, питання буде поставлено на голосування, і статус Недоговірної сторони, що співпрацює, буде надано більшістю у дві третини Договірних сторін.
2. Комісія через Секретаріат обмінюється інформацією щодо суден, що здійснюють промисел або пов'язану з промислом діяльність у зоні дії Угоди, які ходять під прапорами Недоговірних сторін цієї Угоди, та виявляють і вирішують у разі необхідності, в тому числі шляхом застосування санкцій відповідно до міжнародного права, що має бути визначено в Правилах процедури, випадки діяльності Недоговірних сторін, яка негативно впливає на досягнення мети цієї Угоди. Санкції можуть включати недискримінаційні ринкові заходи.
3. Комісія має відповідно до міжнародного права і цієї Угоди вживати заходів щодо стримування діяльності таких суден, які підривають ефективність застосованих рекомендацій, і має регулярно повідомляти про будь-які заходи, вжиті у відповідь на промислову діяльність або діяльність, пов'язану з промислом Недоговірних сторін у зоні дії Угоди.
4. Комісія має привертати увагу будь-яких Недоговірних сторін на будь-яку діяльність, яка, на думку будь-якої Договірної сторони, негативно впливає на реалізацію мети Угоди.

Стаття 19: Вирішення спорів щодо тлумачення та застосування Угоди

1. У разі виникнення спору між двома або більше Договірними сторонами щодо тлумачення або застосування цієї Угоди, відповідні сторони мають проводити спільні консультації з метою пошуку рішень шляхом переговорів, посередництва, розслідування або будь-яких інших мирних засобів на їхній вибір.
2. Якщо заінтересовані сторони не можуть дійти згоди відповідно до пункту 19.1, вони можуть спільно передати питання на розгляд комітету

у складі членів, які призначаються сторонами спору по одному від кожної сторони, а також Голові Комісії. Висновки цього комітету, не будучи обов'язковими за характером, становлять основу для повторного розгляду питання, яке викликало розбіжності в заінтересованих Договірних сторін.

3. Будь-який спір щодо тлумачення або застосування цієї Угоди, який не було вирішено відповідно до пунктів 19.1 та 19.2, за згодою в кожному випадку всіх сторін спору може бути передано для вирішення до арбітражу. Результати арбітражного провадження є обов'язковими для сторін.
4. У випадках, коли спір передається до арбітражу, склад арбітражного суду визначається відповідно до положень Додатка до цієї Угоди. Додаток становить невід'ємну частину цієї Угоди.

Стаття 20: Зв'язок з іншими угодами

Посилання в цій Угоді на Конвенцію 1982 року або на інші міжнародні угоди не завдають шкоди позиції будь-якої держави стосовно підписання, ратифікації або приєднання до Конвенції 1982 року або стосовно інших угод, а також прав, юрисдикції та обов'язків Договірних сторін відповідно до Конвенції 1982 року або Угоди 1995 року.

Стаття 21: Офіційні мови Комісії

Офіційними мовами Комісії є такі офіційні мови Організації, які може визначити сама Комісія. Делегації можуть використовувати будь-яку з цих мов на сесіях і для своїх доповідей та комунікації. Використання офіційних мов для синхронного перекладу і перекладу документів на офіційних засіданнях Комісії зазначено в Правилах процедури.

Стаття 22: Поправки

1. Комісія може вносити поправки до цієї Угоди більшістю у дві третини всіх Договірних сторін. З урахуванням пункту 2 нижче поправки набирають чинності з дати їх прийняття Комісією.
2. Поправки, які включають нові зобов'язання Договірних сторін, набирають чинності після їх прийняття двома третинами Договірних сторін і тільки стосовно кожної Договірної сторони, яка прийняла їх.

Документи про прийняття поправок, які включають нові зобов'язання, мають здаватися на зберігання Генеральному директору Організації, який має інформувати всіх членів Організації, а також Генерального секретаря Організації Об'єднаних Націй про отримання документів про прийняття таких поправок і набрання ними чинності. Права і обов'язки будь-якої Договірної сторони, яка не прийняла поправку, що передбачає додаткові зобов'язання, мають і надалі визначатися положеннями цієї Угоди у вигляді, який існував до прийняття такої поправки.

3. Інформація про поправки до цієї Угоди має повідомлятися Раді Організації, яка має право відхиляти будь-яку поправку, яку вона вважатиме такою, що суперечить цілям і завданням Організації або положенням Статуту Організації. Якщо Рада Організації вважатиме це необхідним, вона може передати поправку на розгляд Конференції Організації, яка має таке саме право.

Стаття 23: Прийняття

1. Ця Угода відкрита для прийняття членами або асоційованими членами Організації.
2. Комісія може більшістю у дві третини голосів її членів прийняти як членів держави, які є членами Організації Об'єднаних Націй чи будь-якої з її спеціалізованих установ чи Міжнародного агентства з атомної енергії, які подали заявку на вступ і декларацію у вигляді офіційного документа про прийняття цієї Угоди, в редакції, яка є чинною на момент прийняття.
3. Участь у діяльності Комісії Договірних сторін, які не є членами або асоційованими членами Організації, обумовлюється сплатою ними такої пропорційної частки витрат Секретаріату, яка може бути встановлена згідно з відповідними положеннями Фінансових правил та Правил Організації.
4. Прийняття цієї Угоди будь-яким членом або асоційованим членом Організації здійснюється шляхом здачі на зберігання документа про прийняття Генеральному директору Організації та набирає чинності з моменту отримання такого документа Генеральним директором.
5. Прийняття цієї Угоди не членами Організації здійснюється шляхом здачі на зберігання документа про прийняття Генеральному директору

Організації. Членство набирає чинності в дату затвердження Комісією заявки на членство відповідно до положень пункту 2 цієї статті.

6. Генеральний директор Організації інформує всі Договірні сторони Комісії, всіх членів Організації і Генерального секретаря Організації Об'єднаних Націй про всі прийняття, які набрали чинності.
7. Прийняття цієї Угоди Недоговірними сторонами може бути здійснене із застереженнями, яке набирає чинності тільки після затвердження двома третинами Договірних сторін. Договірні сторони, відповідні компетентні органи яких не дали відповідь протягом трьох місяців з дати отримання повідомлення, вважаються такими, що прийняли застереження. За відсутності такого затвердження держава або організація регіональної економічної інтеграції, яка робить застереження, не стає стороною цієї Угоди. Генеральний директор Організації відразу повідомляє про такі застереження всім Договірним сторонам.

Стаття 24: Набрання чинності

Ця Угода набирає чинності з дати отримання п'ятого документа про прийняття.

Стаття 25: Застереження

1. Прийняття цієї Угоди може здійснюватись із застереженнями, які не можуть бути несумісними з цілями Угоди і повинні відповідати загальним нормам міжнародного публічного права, як це відображено в положеннях Розділу 2 Частини II Віденської конвенції про право міжнародних договорів 1969 року.
2. Комісія регулярно здійснює оцінку того, чи може застереження призвести до недотримання рекомендацій, прийнятих відповідно до статті 8 (b), і може розглядати застосування відповідних заходів, передбачених в її Правилах процедури.

Стаття 26: Вихід

1. Будь-яка Договірна сторона може вийти з цієї Угоди в будь-який час після закінчення двох років з дати набрання чинності Угодою для такої Договірної сторони шляхом надсилання письмового повідомлення про такий вихід Генеральному директору Організації, який негайно

інформує всі Договірні сторони та членів Організації про такий вихід. Повідомлення про вихід набирає чинності через три місяці з дати його отримання Генеральним директором Організації.

2. Договірна сторона може повідомити про вихід стосовно однієї або декількох територій, за міжнародні відносини яких вона несе відповідальність. Коли Договірна сторона повідомляє про власний вихід з Комісії, вона має заявити, стосовно якої території або територій застосовується такий вихід. За відсутності такої заяви вважається, що вихід застосовується до всіх територій, за міжнародні відносини яких відповідає Договірна сторона, за винятком асоційованих членів.
3. Будь-яка Договірна сторона, яка повідомляє про вихід з Організації, має вважатися одночасно такою, що вийшла з Комісії, і має вважатися, що такий вихід застосовується до всіх територій, за міжнародні відносини яких відповідає така Договірна сторона, за винятком того, що такий вихід не має вважатися таким, що застосовується до асоційованих членів.

Стаття 27: Припинення дії

Ця Угода автоматично припиняє свою дію якщо і в тому випадку, коли в результаті виходів кількість Договірних сторін стає менше п'яти, якщо Договірні сторони, які залишились, одноголосно не ухвалить іншого рішення.

Стаття 28: Засвідчення і реєстрація

Оригінальний текст цієї Угоди було складено в м. Рим 24 вересня одна тисяча дев'ятсот сорок дев'ятого року французькою мовою. Два примірники цієї Угоди арабською, англійською, французькою та іспанською мовами і будь-які поправки до цієї Угоди засвідчуються Головою Комісії та Генеральним директором Організації. Один з цих примірників зберігається в архіві Організації. Інший примірник передається для реєстрації Генеральному секретарю Організації Об'єднаних Націй. Крім того, Генеральний директор засвідчує копії цієї Угоди та передає по одному примірнику кожному члену Організації і тим державам, які не є членами Організації, які є або можуть стати Договірними сторонами цієї Угоди.

Арбітражний суд

1. Арбітражний суд, згаданий в пункті 4 статті 19, має складатися з трьох арбітрів, які мають призначатися таким чином:
 - а) Договірна сторона, яка починає провадження, має повідомити ім'я арбітра іншій Договірній стороні, яка, у свою чергу, протягом 40 днів після отримання такого повідомлення повідомляє ім'я другого арбітра. У спорах між більш ніж двома Договірними сторонами сторони спору з однаковими інтересами мають призначити спільно одного арбітра за згодою. Договірні сторони протягом 60 днів після призначення другого арбітра призначають третього арбітра, який не повинен бути громадянином однієї з Договірних сторін і не повинен мати таке саме громадянство, як у перших двох арбітрів. Третій арбітр головує в суді;
 - б) якщо другий арбітр не був призначений протягом встановленого терміну або якщо Договірні сторони протягом встановленого періоду не дійшли згоди про призначення третього арбітра, цей арбітр на прохання будь-якої Договірної сторони має призначатися Генеральним директором Організації протягом двох місяців з дати отримання відповідного запиту.
2. Арбітражний суд приймає рішення про місце знаходження його штаб-квартири і ухвалює власні правила процедури.
3. Арбітражний суд має ухвалювати свої рішення відповідно до положень цієї Угоди та норм міжнародного права.
4. Рішення арбітражного суду має ухвалюватися більшістю його членів, які не можуть утримуватись від голосування.
5. Будь-яка Договірна сторона, яка не є стороною в спорі, може приєднатись до провадження за згодою арбітражного суду.
6. Рішення арбітражного суду є остаточним і обов'язковим для Договірних сторін, що беруть участь в спорі, і для будь-якої Договірної сторони, яка приєдналась до провадження, і має бути виконано без зволікання. Арбітражний суд має роз'яснити рішення на вимогу однієї з Договірних

сторін у спорі або будь-якої Договірної сторони, яка приєдналася до провадження.

7. Якщо арбітражний суд не ухвалить іншого рішення через особливі обставини справи, то витрати на арбітраж, включаючи заробітну плату його членів, мають покриватися Договірними сторонами, які беруть участь у спорі, в рівних частках.

ГЕНЕРАЛЬНА КОМІСІЯ З РИБАЛЬСТВА У
СЕРЕДЗЕМНОМУ

**COMMISSION GÉNÉRALE DES PÊCHES POUR
LA MÉDITERRANÉE**

Via delle Terme di Caracalla, 00153, Рим, Італія. Тел : +39 0657056441. www.faogfcm.org

СТАН ПРИЙНЯТТЯ УГОДИ ГКРС

Учасник	Прийняття
Албанія	10 квітня 1991
Алжир	11 грудня 1967
Болгарія ¹	03 листопада 1969
Хорватія	22 травня 1995
Кіпр	10 червня 1965
Єгипет	19 лютого 1951
Європейське співтовариство	25 червня 1998
Франція	08 липня 1952
Греція	07 квітня 1952
Ізраїль	20 лютого 1952
Італія	29 травня 1950
Японія	12 червня 1997
Лівія	14 листопада 1960
Лівійська Арабська Джамахирія	13 травня 1963
Мальта	29 квітня 1965
Монако	14 травня 1954
Марокко	17 вересня 1956
Республіка Сербія ²	27 квітня 1992
Румунія	19 лютого 1971
Словенія	25 травня 2000
Іспанія	19 жовтня 1953
Сирійська Арабська Республіка	12 грудня 1975
Туніс	22 червня 1954
Туреччина	06 квітня 1954
Велика Британія ³	20 листопада 1950

Заяви та застереження

Болгарія

(Застереження здійснено при прийнятті):

*"Народна Республіка Болгарія не вважатиме себе зв'язаною рішеннями Міжнародного Суду ООН щодо спорів, переданих на його розгляд відповідно до статті XIII Угоди, без згоди Уряду Народної Республіки Болгарія щодо конкретного спору."*⁴

На своїй двадцять другій сесії, що відбулася в Римі з 13 до 16 жовтня 1997 року, ГКРС прийняла два пакети поправок, які були затверджені Радою ФАО на її 113-й сесії (4-6 листопада 1997 року). Перший пакет поправок стосувався змін, які, серед іншого, дозволили організаціям регіональної економічної інтеграції, які є членами ФАО, набувати членства в ГКРС, а також змінили назву ГКРС на «Генеральна комісія з рибальства в Середземномор'ї». Ці поправки набули чинності за згодою Ради ФАО і не потребують подальшої процедури прийняття. Друга група поправок, які передбачають нові зобов'язання для Договірних Сторін, вимагає офіційного прийняття з боку цих Сторін. Такі поправки набули чинності **29 квітня 2004 року** після їх прийняття двома третинами членів Комісії, а потім для кожного члена Комісії після їх прийняття.

Учасник	Прийняття
Албанія	10 жовтня 2003
Алжир	26 квітня 2005
Болгарія	29 листопада 2006
Хорватія	28 листопада 2003
Кіпр	3 серпня 2000
Європейське співтовариство	27 липня 2000
Франція	30 жовтня 2002
Греція	29 серпня 2002
Італія	23 серпня 2000
Японія	30 липня 2004
Ліван	4 березня 2005
Лівійська Арабська Джамахирія	23 грудня 2003
Мальта	23 грудня 1999
Монако	12 червня 2001
Марокко	24 липня 2006
Румунія	1 жовтня 2003
Республіка Сербія	8 січня 2003
Словенія	29 квітня 2004
Іспанія	15 лютого 2002
Туніс	30 червня 2003
Туреччина	5 червня 2000

Заяви та застереження

Алжир

(Застереження зроблено після прийняття поправок)

"Уряд Алжирської Народної Демократичної Республіки не вважає себе зв'язаним положеннями статті XV вищезгаданих поправок, які передбачають, що спори щодо тлумачення або виконання цієї Конвенції, які не можуть бути врегульовані шляхом переговорів, передаються до Міжнародного Суду ООН. Уряд Алжирської Народної Демократичної Республіки заявляє, що для того, щоб будь-які спори могли бути передані на розгляд Міжнародного Суду ООН, необхідна попередня згода всіх сторін у кожному конкретному випадку."

¹ Прийняття здійснено відповідно до процедури, передбаченої в пункті 4 Правила XXI Загальних правил Організації, що передбачає здачу на зберігання офіційного документа про прийняття. Офіційний документ був зданий на зберігання Генеральному директору 3 липня 1972 року.

² 8 січня 2003 року Генеральний директор отримав повідомлення про правонаступництво від Федеративної Республіки Югославія як держави-правонаступниці Соціалістичної Федеративної Республіки Югославія. Згодом, 6 лютого 2003 року, Генеральний директор отримав нове повідомлення про те, що назва «Федеративна Республіка Югославія» була змінена на «Сербія і Чорногорія». 12 червня 2006 року Генеральний директор отримав чергове повідомлення про те, що Республіка Сербія продовжує членство «Сербії і Чорногорії» в ФАО і всіх її органах на підставі статті 60 Конституційної хартії Сербії і Чорногорії, введеної в дію Декларацією про незалежність, прийнятою Народною асамблеєю Чорногорії 3 червня 2006 року, і що відтепер замість назви «Сербія і Чорногорія» буде використовуватися назва «Республіка Сербія». Таким чином, Республіка Сербія вважається учасницею ГКРС з 27 квітня 1992 року - дати, коли тодішня Федеративна Республіка Югославія взяла на себе відповідальність за свої міжнародні відносини. 18 квітня 2007 року Генеральний директор отримав повідомлення про вихід Республіки Сербія. Вихід набирає чинності 17 липня 2007 року, тобто через три місяці з дати його отримання Генеральним директором.

³ Велика Британія, яка стала Стороною Угоди 20 листопада 1950 року, подала повідомлення про вихід 25 березня 1968 року. Відповідно до пункту 1 статті XII Угоди, повідомлення про вихід набуває чинності через три місяці з дати його отримання Генеральним директором.

⁴ Стаття XIII, про яку йдеться, тепер є статтею XV